

دعاهای سجده شکر

چون از تعقیب نماز فارغ شدی، سجده شکر بجا آور. اما دعاهای این سجده بسیار است و آسانترین آنها این چند مورد است. اول: به سند معتبر از حضرت رضا علیه السلام روایت شده: اگر می‌خواهی صد مرتبه شکر شکر بگو و اگر می‌خواهی صد مرتبه عفو عفو. در «عیون اخبار الرضا» از رجاء بن ابی الضحاک روایت کرده که حضرت رضا علیه السلام در راه خراسان، هرگاه از تعقیب نماز ظهر فارغ میشدند صد مرتبه در سجده میگفتند شکر لله و چون از تعقیب نماز عصر فارغ میشدند، صد مرتبه می گفتند حمدا لله

دوم: شیخ کلینی به سند معتبر از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده: نزدیکترین احوال بنده به خدای تعالی هنگامی است که در سجده باشد و خدای خود را بخواند. چون به سجده روی بگو:

يَا رَبَّ الْأَرْبَابِ وَيَا مَلِكَ الْمُلُوكِ وَيَا سَيِّدَ السَّادَاتِ

ای پروردگار پروردگان، و ای پادشاه پادشاهان، و ای سرور سروران،

وَيَا جَبَّارَ الْجَبَابِرَةِ وَيَا إِلَهَ الْأَلْهَةِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

و ای جبار جباران، و ای معبود معبودان، درود فرست بر محمد و خاندان محمد

سپس حاجت خود را بخواه. آنگاه بگو:

فَإِنِّي عَبْدُكَ نَاصِيَتِي فِي قَبْضَتِكَ

من بنده توام، اختیارم در دست قدرت توست.

بعد هر دعایی را که خواهی بکن، که خدا بخشنده است، و برآوردن هیچ حاجتی برای او دشوار نیست. سوم: کلینی به سند موثق از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده: پدرم را شبی در مسجد به حال سجده دیدم، شنیدم می گریست و این دعا را می خواند:

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي حَقًّا حَقًّا سَجَدْتُ لَكَ يَا رَبِّ تَعْبُدًا وَرِقًّا

منزهی تو، خدایا تو پروردگار منی، به راستی از روی بندگی و بردگی برای تو سجده کردم،

اللَّهُمَّ إِنَّ عَمَلِي ضَعِيفٌ فَضَاعِفُهُ لِي

ای پروردگارم خدایا، به درستی که عمل من کم است بر آن بیفزای،

اللَّهُمَّ قِنِي عَذَابَكَ يَوْمَ تَبْعَثُ عِبَادَكَ

خدایا مرا از عذابت نگاه دار، روزی که بندگانت را برانگیزی

وَتُبَّ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

و توبه ام را بپذیر زیرا تو پذیرنده توبه و مهربانی.

چهارم: کلینی به سند معتبر روایت کرده: حضرت موسی بن جعفر علیه السلام این دعا را در سجده می خواند:

أَعُوذُ بِكَ مِنْ نَارٍ حَرُّهَا لَا يُطْفِئُ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ نَارٍ جَدِيدُهَا لَا يَبْلَى

به تو پناه می آورم از آتشی که گرمایش فرو نمی نشیند، و به تو پناه می آورم از آتشی که تازه اش کهنه نمی گردد،

وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ نَارٍ عَطْشَانُهَا لَا يُرْوِي وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ نَارٍ مَسْلُوبُهَا لَا يُكْسِي

و به تو پناه می آورم از آتشی که تشنه اش سیراب نشود، و به تو پناه می آورم از آتشی که برهنه اش پوشیده نگردد.

پنجم: کلینی به سند معتبر روایت کرده: مردی به حضرت صادق علیه السلام شکایت کرد: امّ ولدی [امّ ولد به کنیزانی گفته می شود که از مالکان خود دارای فرزندی شوند] دارم که علیل است، فرمود: پس از هر نماز واجب در سجده شکر بگوید: یا رؤوف یا رحیم، یا ربّ یا سیدی آنگاه حاجت خود را بطلبد.

ششم: در بسیاری از روایات معتبر نقل شده: امام صادق و امام کاظم علیهما السلام در سجده شکر بسیار می گفتند: اسألك الراحة و عند الموت و العوف عند الحساب.

هفتم: به سند صحیح از حضرت صادق علیه السلام روایت شده: در سجده می گفتند: سجد وجهی اللّیّم لوجه ربّی الکریم.

هشتم: در بعضی از کتب معتبر از امیر مؤمنان علی السلام روایت شده: بهترین سخنان نزد حق تعالی، آن است که بنده در سجده سه مرتبه بگوید: اّنی ظلمت نفسی فاغفر لی.

نهم: در «جعفریات» به سند صحیح از حضرت امام صادق علیه السلام روایت کرده: حضرت رسول صلی الله علیه و آله وقتی سر به سجده می گذاشت این دعا را می خواند:

اللَّهُمَّ مَغْفِرَتُكَ أَوْسَعُ مِنْ ذُنُوبِي

خدایا آمرزشت از گناهان من گسترده تر،

وَرَحْمَتِكَ الْأَرْجَى عِنْدِي مِنْ عَمَلِي

و مهرت بر من از عملم امیدبخش تر است،

فَاغْفِرْ لِي ذُنُوبِي يَا حَيًّا لَا يَمُوتُ.

گناهان مرا بیامرز، ای زنده ای که هرگز نمی میرد.

دهم: قطب راوندی از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده: هرگاه بر تو شدت و غمی عارض شود، و به نهایت سختی برسد، بر زمین سجده کن و بگو:

يَا مُذِلَّ كُلِّ جَبَّارٍ يَا مُعِزَّ كُلِّ ذَلِيلٍ قَدْ

ای خوار کننده هر سرکش ای عزت بخش هر خوار،

وَحَقِّكَ بَلَغَ مَجْهُودِي فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَفَرِّجْ عَنِّي.

به حقت سوگند، تا بم به سرآمد، پس بر محمد و خاندان محمد درود فرست، و مشکل مرا بگشای

در کتاب «عدة الداعي» از آن حضرت روایت کرده: هرگاه به مردی حادثه ای یا پیش آمد سختی، یا

اندوه شدیدی، یا غمی سنگین برسد، زانوها و دستهای خود را تا مرفق برهنه کند، و به زمین بچسباند و سینه خود، نیز به زمین برساند و حاجت خود را بطلبد.

یازدهم: ابن بابویه به سند معتبر از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده: هرگاه بنده در سجده سه مرتبه بگوید: یا الله یا ربّاه یا سیداه خدای کریم در جواب او گوید: لَبَّيْكَ بنده من، حاجت خود را بخواه. در «مکارم الاخلاق» روایت کرده: هر که در سجده بگوید: یا ربّاه یا سیداه آن قدر که نفس قطع شود، حق تعالی فرماید: حاجت خود را بخواه.

دوازدهم: در کتاب «مکارم اخلاق» از امام صادق علیه السلام روایت کرده: حضرت رسول صلی الله علیه و آله به مردی رسید که در حال سجده بود و می گفت:

يَا رَبِّ مَاذَا عَلَيَّكَ أَنْ تُرْضِيَ عَنِّي كُلَّ مَنْ كَانَ لَهُ عِنْدِي تَبَعَةٌ

ای پروردگرم، تو را چه می شود که از من خشنود کنی، هر که را از او نزد من حقی است،

وَأَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي وَأَنْ تُدْخِلَنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ فَإِنَّمَا عَفْوُكَ عَنِ الظَّالِمِينَ

و اینکه گناهانم را ببامرزی، و به رحمتت مرا وارد بهشت گردانی جز این نیست که، گذشت تو از ستمکاران است،

وَأَنَا مِنَ الظَّالِمِينَ فَلْتَسْعُنِي رَحْمَتُكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

و من از ستمکارانم، پس مرا به مهترت فرا گیر، ای مهربان ترین مهربانان.

حضرت فرمود: سر از سجده بردار که دعایت مستجاب شد، به درستی که دعای پیامبری را خواندی که در زمان قوم عاد بود.